

(Երոստականի քերեհ)

— 478 —

Ի՞նչ կ'անար մը որոշու մտիկ զ'անոր իբր
շնկերին ակունջը, զոր որը տակնէր իբր
շնկերին աչքը: Ի՞նչ որ նուազախում-
բուն կը խուժէր իրեն կողմը, ի՞նչ որ
կը անանէր լիառարարութիւն վրայ, չէր
կրնար բնաւ զեղզուրեւտաական ամբողջ
նախնական մը մարմնաւորութիւն:

Նէ իրաւունքը ունէր լինելու եւս իրմէ
տառնիկ գործերէն հեռի մնալ: Սոս-
կալի ինքզնիւնէն մը կը տառապեցնէր
զինքը:

Եթէ լիառարարութիւն վրայ չգտնուէր
ան, նուազախումբն ապա ի վարանէր
շնկ, հրապաշտութիւնը նստազերութ. եր-
գիւններն ու երգչուհիները պիտի մերժու-
նաւ երաժշտութիւնը երգէր... Ի՞նչ
շիմար պատահումներ, եթէ մերժել կ'ու-
զէին, երկար ատենէ ի վեր մերժելու
էին լայն և ոչ չիմառ:

Այսօր արդարեւ անբաւական ևս,
ստիկիտի: Բայց ծաղիկ կ'ստէր ի նախ,
նայա՞, ինչպէս անոր կնիքէն, ի՞նչ-
պէս ամէն բանի կը տիրապետէ, ի՞նչ-
պէս ամէնքը անոր կը ստորադասուին:

(Գրաւոր Եւսեօնի)

